Dosarul nr. 5r-610/2025
4-25018067-12-5r-11022025

H O T Ă R Â R E
Î n n u m e l e l e g i i

28 mai 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Lilia Lupaşco
Grefier Cătălina Sîrbu
Cu participarea:
Petiţionarului Eugeniu Nacu
În lipsa:
Agentului constatator Vlad Lungu

A examinat în şedinţa de judecată publică contestaţia cet. ***Nacu Eugeniu******,*** a.n. *****, *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 735964 şi a deciziei de sancţionare din 29.01.2025 în baza art. 238 alin. (2) Cod contravenţional, întocmite de către agentul constatator al Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al IGP – Lungu Vlad, instanţa

c o n s t a t ă :

La data de 29.01.2025, ora 10:15, agentul constatator al Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al IGP – Lungu Vlad, a întocmit procesul – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 735964 şi a emis asupra cauzei contravenţionale decizia prin care Nacu Eugeniu*****, în baza art. 238 alin. (2) din Codul contravenţional, a fost sancţionată cu amendă în mărime de 18 (optsprezece) unităţi convenţionale, ceia ce constituie 900 lei (nouă sute) lei, fiind reţinut în sarcina acestuia că, la 29.01.2025, ora 10:15, în mun. Chişinău, (sectorul Rîşcani), bd. Renaşterii, 6, Staţionarea este interzisă, pe drumurile publice cu lăţime mai mică de 6 m.

Nefiind de acord cu procesul – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 735964 din 29.01.2025 şi decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravenţional, Nacu Eugeniu*****, la data de 31.01.2025 a depus contestaţie la sediul Direcţia Patrulare Centru.

În motivarea contestaţiei, petiţionarul a menţionat că, *în fapt,* la data de 29.01.2025, de către agentul constatator din cadrul INSP a IGP, Lungu Vlad, i-a fost întocmit un proces-verbal în baza art. 238 alin. (2) Cod contravenţional pentru faptul că, ar fi staţionat sau parcat în locuri interzise, se sancţionează cu amendă de la 18 la 30 de unităţi convenţionale.

Urmare a întocmirii procesului-verbal a fost adoptată o decizie prin care i-a fost aplicată o amendă în mărime de 18 u.c.

Examinând decizia de sancţionare şi procesul-verbal cu privire la contravenţie, cor aportat la materialele dosarului contravenţional şi probele acumulate, petiţionarul le consideră ilegale, neîntemeiat şi pasibil de a fi casată, din motivele după cum urmează:

1. Cu întâietate, reţine că, atât materialele dosarului, cât şi prezenta contestaţie vine să răstoarne procesul contravenţional, or, acesta (procesul) a fost intentat pe presupuneri şi fără probe.

2. În susţinerea poziţiei sale a făcut trimitere la prevederile art. art. 7, 8, 10, 238 alin. (2), 425 alin. (1) şi (3), Cod contravenţional.

3. În materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului. (Ziliberberg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Anghel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

4. Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţionala desfăşurata în faţa instanţei de judecata revine în primul rând organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, făptuitorul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

5. Analizând probele prezentate prin prisma prevederilor art. 425 Cod contravenţional, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludentei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, se ajunge la concluzia că în acţiunile sale lipsesc elementele constitutive ale componenţei de contravenţie prevăzute la art. 238 alin. (2) Cod contravenţional.

În atare circumstanţe, instanţa urmează să supună aprecierii procesul - verbal cu privire la contravenţie care ar stabili pretinsa vinovăţie persoanei în a cărei privinţă a fost pornită procesul contravenţional şi obiecţiile invocate în prezenta contestaţie care confirmă inexistenţa faptului contravenţiei.

Respectiv, odată ce agentul constatator s-a abţinut de la obligaţia instituită prin Lege şi nu a administrat careva probe în confirmarea procesului - verbal întocmit, în cauză există dubii rezonabile cu privire la existenţa faptului contravenţional şi, respectiv, al vinovăţiei reţinute.

6. În susţinerea poziţiei sale a făcut trimitere la prevederile art. 375 alin. (3) Cod contravenţional.

7. Pe cale de consecinţă, a menţionat că, dacă în urma procesului de interpretare şi apreciere a probelor administrate, subzistă o îndoială cu privire la vreunul din elementele necesare pentru tragerea la răspundere contravenţională, prezumţia de nevinovăţie nu este înlăturată, iar dubiul existent va profita celui acuzat, urmând a fi valorificat ca o probă în favoarea nevinovăţiei sale. Chiar dacă au fost prezentate careva înscrisuri în sprijinul învinuirii aduse, dar îndoiala persistă în ce priveşte vinovăţia, astfel aceasta îndoială este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăţie.

8. Astfel, aici reţine că, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie nu au fost acumulate probe concludente şi pertinente, ce ar demonstra faptul contravenţiei comise de el şi anume, nu a fost stabilit faptul că, conducând mijlocul de transport, că, aş fi staţionat sau parcat în locuri interzise, respectiv acuzaţia agentului constatator purtând un caracter pur declarativ şi formal.

9. Totodată, la caz, se atestă că agentul constatator nu a administrat în cadrul procesului contravenţional probe materiale cum ar fi imagini video sau foto, nu a cules mijloace probatorii în forma declaraţiilor martorilor oculari sau alte procedee probatorii drept confirmare a vinovăţiei sale în comiterea contravenţiei imputate.

10. Mai mult ca atât, a ţinut să atragă atenţia instanţei de judecată că, faptul lipsei contravenţiei imputate lui poate fi dovedit şi calitatea de sa de şofer taxi care poate să se

oprească de a prelua pasageri şi a se coborî chiar şi dacă sunt în staţi, urcarea şi coborârea a clienţilor de taxi este permisă pe scurt timp, a menţionat că nu era nici un transport public sau pieton care să fi deranjat prin acţiunile sale de oprire.

11. Aici, este pertinentă şi jurisprudenţa CEDO, în cauza Telfner versus Austria din 20 martie 2001, CEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăţie constituie o încălcare a art. 6 § 2 din CEDO. Iar în cauza Anghel versus România, CEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării şi îndoiala profită acuzatului.

12. În alt context, conchide că agentul constatator, abilitat cu atribuţii de constatare a faptei contravenţionale şi aplicare a sancţiunii, administrează orice probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal. Din acest argument rezultă, că simpla constatare, la caz, pretinsa constatare a agentului constatator nu este suficientă pentru stabilirea vinovăţiei unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenţie. în alţi termeni, atât timp cât asupra faptelor descrise în conţinutul actului - neconfirmate prin alte mijloace de proba - pot plana o serie de dubii, aici îşi găseşte aplicare un alt principiu de drept, şi anume principiul *„in dubio pro reo*".

13. Faţă de cele precizate, pe lângă cele constatate de către agentul constatator la întocmirea procesului-verbal, se reţine că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, or acesta nu a demonstrat intenţia comiterii contravenţiei, dubiu care profită făptuitorului, potrivit principiului enunţat *„in dubio pro reo*".

14. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, reţinem că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. înainte de a fi o problemă de drept, principiul *„in dubio pro reo*" este o problemă de fapt. înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravenţional şi, în special, potrivit principiului *„in dubio pro reo*" toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

15. Aşadar, se constată că, agentul constatator a omis efectuarea unui control amplu obiectiv şi sub toate aspectele al celor evenimente pretinse, iar organul constatator nu a epuizat toate posibilităţile procedurale în vederea stabilirii adevărului pe caz.

16. A mai indicat petiţionarul că, în lipsa unor date certe că, ar fi comis fapta de care este acuzată, este îndreptăţiţi să ajungem la concluzia că în acţiunile sale lipseşte faptul contravenţiei.

17. Subsecvent celor enunţate conchide că, agentul constatator n-a prezentat careva probe concludente şi pertinente ce ar confirma faptul comiterii de către dînsul a contravenţiei imputate, nu sunt probe ce confirmă vinovăţia sa în comiterea contravenţiei care i se impută. Or, întru susţinerea vinovăţiei înaintate, agentul constatator a anexat la materialul contravenţional doar procesul-verbal cu privire la contravenţie, careva alte probe nefiind acumulate de agentul constatator.

18. În această ordine de idei, a subliniat că, deşi procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competenţa de a constata şi de a sancţiona faptele contravenţionale şi se bucură de prezumţia de legalitate, de autenticitate şi de veridicitate, însă sancţionarea contravenţională a persoanei trebuie să fie susţinută prin probe substanţiale, din care ar rezulta componenţa de contravenţie.

19. Având la bază aceste raţionamente, ajunge la concluzia fermă că procesul-verbal cu privire la contravenţie nu poate constitui un mijloc procesual de constatare a vinovăţiei persoanei

în privinţa căreia a fost pornit un proces contravenţional, în lipsa unor probe colectate şi administrate în modul şi în corespundere cu prevederile legislaţiei contravenţionale, coroborate cu normele procesual penale ce ţin de administrarea mijloacelor de probă şi a procedeelor probatorii.

20. Astfel, la final reţine că, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie agentul constatator nu a ţinut cont de prevederile art. 440 alin. (1) Cod contravenţional.

21. Urmare a celor relatate a reiterat că, agentul constatator n-a prezentat careva probe certe şi concludente în susţinerea acuzării înaintate lui, în care circumstanţe, în conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, se reliefează necesitatea încetării procesul contravenţional din lipsa faptului contravenţiei.

*În şedinţa de judecată, petiţionarul Nacu Eugeniu*****,* a indicat că, nu este de acord cu procesul-verbal. La data de 29.01.2025 având o comandă de transport a unui pasager pe str. Naţionalei, 6, a staţionat în faţa blocului pentru a debarca pasagerul care avea două valize grele, doar pentru câteva secunde. Neavând loc de parcare a staţionat imediat în apropierea unui automobil de model „BMW", a coborât pasagerul cu valizele, a ferit imediat automobilul pentru a nu încurca traficului rutier. În acel moment, colaboratorii poliţiei venind să evacueze automobilul „BMW" care era parcat neregulamentar, fapt pentru care au insistat să prezinte actele pentru a întocmi un proces- verbal şi în privinţa sa. A încercat să explice ceva, dar poliţistul nici nu a dorit să îl asculte. Atunci pe loc a făcut cunoştinţă cu procesul-verbal, procesul-verbal la semnat în pct. 18 din neatenţie, deşi nu era de acord cu el. Nu a făcut obiecţii pentru că poliţistul i-a spus că nu trebuie.

În şedinţă de judecată agentul constatator din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică, Lungu Vlad, fiind citat legal despre data, ora şi locul şedinţei de judecată, (*f.d. 12*), nu s-a prezentat, şi nu a comunicat motivele neprezenţei, astfel, cu trimitere la prevederile art. 455 alin. (2) din Codul contravenţional, s-a dispus examinarea cauzei în absenţa agentului constatator, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

În context, instanţa consideră pertinentă jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (*cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31*), or atitudinea reclamanţilor ar echivala cu o renunţare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

Prin urmare, instanţa de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanţilor la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar agentul constatator nu s-a prezentat în instanţa de judecată, din motive necunoscute.

Audiind poziţia participanţilor la proces, examinând contestaţia înaintată în coroborare cu materialele contravenţionale prezentate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată consideră neîntemeiată contestaţia înaintată, urmând a fi respinsă, din următoarele considerente.

Astfel, instanţa de judecată reţine că, prin procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr MAI06 735964 şi decizia din 29.01.2025, Nacu Eugeniu*****, fost atrasă la răspundere contravenţională, fiindu-i imputată comiterea contravenţiei prevăzute de art. 238 alin. (2) Cod contravenţional, în circumstanţele în care, la 29.01.2025, ora 10:15, în mun. Chişinău, (sectorul

Rîşcani), bd. Renaşterii, 6, Staţionarea este interzisă, pe drumurile publice cu lăţime mai mică de 6 m (*f.d. 18*).

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 735964, în privinţa persoanei fizice Nacu Eugeniu*****, a fost emisă decizia de sancţionare din *29.01.2025, ora 10:15* - cu amendă, în mărime de 18 (optsprezece) unităţi convenţionale, ceia ce constituie 900 lei (nouă sute) lei (*f.d. 18*).

Procesul-verbal de constatare a contravenţiei a fost întocmit la data de *29.01.2025, ora 10:15*, în prezenţa contravenientului, care a semnat procesul-verbal şi a primit copia actului procedural, fiindu-i explicate drepturile şi obligaţiile prevăzute de art. 384 Cod contravenţional, inclusiv de a depune contestaţie în ordinea prevederilor art. 448 Cod contravenţional.

Potrivit art. 448 alin. (1) şi (4) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447^1 alin. (8).

Contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza în cel mult 3 zile de la data depunerii, agentul constatator expediază contestaţia şi dosarul cauzei contravenţionale în instanţa de judecată competentă.

Nacu Eugeniu*****, a depus contestaţia asupra procesului-verbal seria/nr. MAI06 735964 din 29.01.2025, şi a deciziei emise în baza lui, la ***31.01.2025*** în adresa Direcţiei Patrulare Centru, fapt pentru care se constată că a fost respectat termenul prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravenţional (*f.d. 6*).

Aşadar, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 şi 445 din Codul contravenţional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

Legea contravenţională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma „*ad validitatem*”, cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravenţional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 445 al Codului contravenţional.

Din analiza procesului - verbal cu privire la contravenţie, instanţa de judecată a stabilit cu certitudine că, a fost întocmit în prezenţa făptuitorului, fiindu-i aduse la cunoştinţă drepturile şi obligaţiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 şi 448 din Codul contravenţional. Din analiza procesului - verbal cu privire la contravenţie, instanţa de judecată a stabilit cu certitudine că, a fost întocmit în prezenţa făptuitorului, fiindu-i aduse la cunoştinţă drepturile şi obligaţiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 şi 448 din Codul contravenţional. Mai mult ca atât, la rubrica nr. 12 intitulat „Obiecţiile şi probele persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional” nu a făcut careva menţiuni (*f.d. 18*).

La caz, procesul-verbal cu privire la contravenţie are conţinutul specificat la art. 443 alin. (1) Cod Contravenţional.

Raportând circumstanţele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătoreşti la normele de drept aplicabile cazului, inclusiv şi cele invocate de către petiţionar în contestaţie, instanţa de judecată găseşte fondate concluziile agentului constatator aferent vinovăţiei conducătorului auto ***Nacu Eugeniu*****,** în comiterea încălcării regulilor circulaţiei rutiere.

Astfel, potrivit pct. 73 al Regulamentul circulaţiei rutiere, *Parcarea vehiculelor este permisă numai în locurile destinate acestui scop, semnalizate prin indicatoarele 5.48.1 – 5.48.3 şi/sau marcajul 1.1.1,d).*

Ignorarea cerinţelor evidenţiate din Regulamentul Circulaţiei Rutiere, în finalitate duce la înregistrarea contravenţiei prevăzute de art. 238 alin. (2) Cod contravenţional, potrivit căruia, *staţionarea sau parcarea în locuri interzise, se sancţionează cu amendă de la 18 la 30 de unităţi convenţionale.*

Totodată, potrivit pct. 68 din Regulamentul circulaţiei rutiere *1) Oprirea sau staţionarea voluntară a vehiculelor este permisă într-un rând, paralel cu marginea părţii carosabile (în locurile în care partea carosabilă este lărgită, amplasarea vehiculelor poate fi alta decât cea indicată), dacă prin indicatoare sau marcaj nu este prescrisă altă modalitate. Excepţie de la regulă fac motocicletele fără ataş, ciclomotoarele şi bicicletele, care pot fi oprite sau staţionate pe partea carosabilă în două rînduri. 2) În cazul staţionării, în locurile care nu sunt delimitate prin marcaj, conducătorii de vehicule trebuie să folosească raţional suprafaţa acestui teren. 3) În localităţi oprirea sau staţionarea se va efectua în modul următor: a) pe partea dreaptă a parţii carosabile cât mai aproape de bordură sau pe acostament; b) pe ambele părţi ale drumului cu circulaţia în sens unic, dacă este liberă cel puţin o bandă pentru circulaţie (autocamioanele cu masa maximă autorizată ce depăşeşte 3500 kg pot opri pe partea stîngă numai pentru a încărca sau descărca bunuri); c) autoturismele şi motocicletele pot fi oprite sau staţionate intrînd parţial ori în întregime pe trotuar, numai în locurile special amenajate, marcate prin indicatorul 5.48.1 sau 5.48.2, precum şi prin marcajul 1.1.1, d). Staţionarea trebuie efectuată în conformitate cu modul indicat pe panoul adiţional 6.8.2, 6.8.3, 6.8.6–6.8.9, asociat indicatorului, lăţimea minimă a căii de circulaţie lăsate la dispoziţia pietonilor trebuie să fie de cel puţin 1,5 metri; d) vehiculele utilizate pentru prestarea serviciilor de transport pot staţiona doar pe timpul încărcării şi descărcării bunurilor pentru unităţile comerciale ale agenţilor economici amplasate în zona de acţiune a indicatoarelor 3.31-3.32.3; e) vehiculele utilizate pentru prestarea serviciilor de transport populaţiei sau instituţiilor amplasate în vecinătatea trotuarelor (în zona de acţiune a indicatorului 3.31) pot opri în aceste locuri doar pe timpul prestării serviciilor; f) vehiculele staţionate nu trebuie să blocheze accesul la scări, rampe sau planuri înclinate de bordură, destinate persoanelor cu dizabilităţi şi altor grupuri cu mobilitate redusă; g) este interzisă parcarea pe drumurile publice din localităţi şi pe teritoriile adiacente, în afara locurilor amenajate pentru acest scop, a autobuzelor, a autocamioanelor şi a ansamblurilor de vehicule cu masa maximă autorizată ce depăşeşte 3500 kg. 4) Pe drumurile din afara localităţilor vehiculele vor fi oprite sau staţionate numai în afara parţii carosabile, pe partea dreaptă, iar în cazul în care aceasta nu este posibil – cât mai aproape de marginea dreaptă a parţii carosabile, paralel cu axa acestuia. Staţionarea de lungă durată (odihnă, popas de noapte etc.) se permite numai în locurile de parcare sau în afara drumului.*

Instanţa reţine că faptul încălcării de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulaţie rutieră a fost pe deplin constatat în şedinţa de judecată de către instanţă în baza probelor anexate la dosar. Şi anume, Procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 735964 din

29.01.2025 (*f.d. 16*), de unde instanţa constată că, la 29.01.2025, ora 10:15, în mun. Chişinău, (sectorul Rîşcani), bd. Renaşterii, 6, Staţionarea este interzisă, pe drumurile publice cu lăţime mai mică de 6 m.

Mai mult, fapta contravenţională se confirmă şi prin planşa fotografică, anexată la procesul-verbal, efectuată la 29.01.2025, anexată la materialele cauzei (*f.d. 19*), care a surprins momentul încălcării regulilor de circulaţie rutieră.

Instanţa reţine că, afirmaţia privind netemeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare contestate, poartă un caracter declarativ, iar contestaţia nu dezvoltă temeiurile ilegalităţii actului contestat, limitându-se la o simplă reiterare a unor circumstanţe faptice ale cauzei şi a unui dezacord cu sancţiunea aplicată.

Dezacordul petiţionarului faţă de procesul-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare, este insuficient pentru a dovedi netemeinicia acestuia, atât timp cât dezvoltarea contestaţiei trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de contestare îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare.

Sub acest aspect, instanţa conchide că, faţă de probele administrate în cauză, prezumţia de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumţia de autenticitate şi prezumţia de veridicitate, în condiţiile în care săvârşirea faptei contravenţionale a fost constată pe baza informaţiei parvenite, iar făptuitorului Nacu Eugeniu***** i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenţie, nu s-a reuşit combaterea prezumţiei de legalitate, valabilitate şi autenticitate de care se bucură procesul verbal cu privire la contravenţie şi învinuirea adusă în drept, conform elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute în art. 238 alin. (2) din Codul contravenţional, pentru ce Nacu Eugeniu***** este recunoscut vinovat.

La caz, instanţa de judecată reţine că, în motivarea contestaţiei înaintate, făptuitorul nu a contestat circumstanţele de fapt constatate de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie, ci s-a referit doar la careva aspecte procedurale, asupra cărora instanţa de judecată va da o apreciere în cele ce urmează.

La fel, instanţa consideră nefondat argumentul contravenientului precum că, materialele dosarului a fost intentat pe presupuneri şi fără probe, or la materialele cauzei de către agentul constatator a fost anexată proba foto (*f.d. 19*), care a surprins momentul încălcării regulilor de circulaţie rutieră. Prin urmare, instanţa reţine că au fost respectate dispoziţiile legale prevăzute sub sancţiunea nulităţii absolute, iar forţa probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumţia de legalitate şi temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Argumentele petiţionarului sunt pur declarative, fără a fi prezentate careva probe, ori în cazul în care sunt invocate careva temeiuri privind inexistenţa faptei contravenţionale, acestea urmează să fie probate de către petiţionar.

Mai mult ca atât ultimul până la înaintarea contestaţiei nu a specificat separat careva obiecţii, în scopul de aşi manifesta dezacordul cu cele stabilite în procesul-verbal. Astfel, acestuia i-a fost clară învinuirea adusă, iar contestarea ulterioară reprezintă o modalitate de evitare a răspunderii contravenţionale.

Conform prevederilor art. 8 Cod contravenţional, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Conform prevederilor art. 458 Cod contravenţional, la adoptarea hotărârii în cadrul procesului instanţa de judecată urmează să determine caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei atrase la răspundere contravenţională, precum şi alte aspecte importante pentru soluţionarea cazului.

În final, examinând motivele invocate de către petiţionară în susţinerea contestaţiei, în coroborare cu materialele procedurii contravenţionale şi normele materiale şi procesuale ce reglementează domeniul vizat, instanţa concluzionează că pe caz contestaţia depusă urmează a fi respinsă, cu menţinerea în vigoare a procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 735964 şi a deciziei agentului constatator al Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al IGP – Lungu Vlad din 29.01.2025 cu privire la comiterea contravenţiei prevăzute de art. 238 alin. (2) Cod Contravenţional al RM, întrucât fapta contravenţională a fost probată, iar temeiurile din contestaţia depusă, poartă un caracter declarativ.

Pentru aceste motive şi în conformitate cu prevederile art. art. 36, 395, 458, 460-462 Cod contravenţional, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge contestaţia depusă de ***Nacu Eugeniu******* împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 735964 şi a deciziei agentului constatator al Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al IGP, Lungu Vlad din 29.01.2025 cu privire la comiterea contravenţiei prevăzute de art. 238 alin. (2) Cod Contravenţional al RM, cu aplicarea sancţiunii sub formă de amendă în mărime de ***18 (optsprezece) u.c., ceea ce constituie 900 (nouă sute) MDL,*** ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
judecător Lilia Lupaşco

Copia corespunde originalului
Judecător Lilia Lupaşco